

vi være forberedte paa at gaa til Anlæg af en Havn ude paa Vestkysten i Stedet for Thyborøn Kanal, og en Havn ude paa den aabne Kyst, der svarede til Formaalet, blev af Vandbygningsvæsenet anslaaet til en 13—14 Mill. Kr. foruden en betydelig aarlig Vedligeholdelsesudgift.

Det er alt sammen Udgifter, som man naturligvis kunde overkomme, og jeg vil sige rent privat, som boende paa Halvøen Thyholm, lige paa det Sted, hvor Dæmningen skulde anlægges, og paa et begrænset Landområde, at baade jeg og alle andre paa denne lille Halvø vilde sætte overordentlig Pris paa en Dæmningsforbindelse med det store Land Syd paa. Men eet er jo, hvad man rent privat kunde ønske; et andet er, hvad man mener at kunne forsvare at foreslaa, og der kommer jeg til at nævne det, som hele Kommissionen, kun med Undtagelse af et enkelt Medlem, var enig om, nemlig at man ikke kunde forsvare en saadan Foranstaltning overfor det store Fiskeri, som nu har udviklet sig i Limfjorden, og hvis Udbytte har været saa stærkt stigende, at det i en tiaarig Periode, fra 1900 til 1910, har fordoblet sig, og heller ikke overfor de Limfjordsbyer, Lemvig, Struer og andre, der nu ligger som Søkbøstæder ved et farbart Vand, men vilde blive uden Betydning som saadanne, dersom vi lukkede af for Fjorden. En saadan Aflukning vilde helt revolutionere Forholdene. Det Fiskeri, der vilde forsvinde ved den Manøvre, vilde jo være det saakaldte Saltvandsfiskeri, idet disse Fisk ikke kan trives i Brakvand eller Ferskvand, som der sikkert vilde blive. Nu har Vandet i den vestlige Del af Limfjorden en Saltholdighed af 2 $\frac{1}{2}$ —3 pCt., og der er udmærket Fiskeri baade af Rødspætter, Torsk, Hummer og Østers. Men disse Fiske- og Dyrearter vilde sandsynligvis efter de Undersøgelser, vi anstillede, og de Eklæringer, vi indhentede, forsvinde, og at det ikke er ubetydelige Summer, de har indbragt, fremgaar af, at i 1911 gav Rødspættfiskeriet en Indtægt af 400,000 Kr., Torskfiskeriet 125,000 Kr., Hummerfiskeriet 50,000 Kr. og Østersfiskeriet 490,000 Kr., tilsammen 1,065,000 Kr. Og da det samlede Limfjordsfiskeri samme Aar 1911, udgjorde 2,310,000 Kr., var det altsaa tæt op imod Halvdelen af Fiskerindtægten, der vilde forsvinde, saa snart vi gennemførte en Dæmning ved Odde-sund. Hvad en saadan pludselig Omvæltning vilde betyde for de 3,000 Fiskere, som nu driver Fiskeri i Limfjorden, vil

enhver nok kunne tænke sig til, uden at man nærmere behøver at forklare det — af disse 3,000 Fiskere lever Halvdelen udelukkende af Fiskeri. Naar jeg nævnedes, at den samlede Indtægt i 1911 var opgjort til 2,300,000 Kr., maa jeg samtidig gøre den Bemærkning, at dette kun er Salgsindtægten af Fisk. Den virkelige Indtægt er langt større, idet der her ikke er medregnet de store Mængder af Fisk, som de mange Fiskerfamilier har brugt i deres egne Husholdninger.

Overfor disse store Forandringer turde Kommissionen ikke foreslaa Anlægget af en Dæmning. For ganske vist er det blevet hævdet, at Forholdene vilde forandre sig, idet der vilde komme Ferskvands- og Brakvandsfisk; men dertil er nu det at bemærke, at det vil tage mange og lange Aar, inden der overhovedet kan tænkes at komme nogen nævneværdig Erstatning for de Saltvandsfisk, som forsvinder. I denne Opgørelse her er der ikke regnet med, at selv Aalefiskeriet sikkert vil gaa betydeligt ned. Aalene er ganske vist ogsaa Ferskvandsfisk, men hvis Limfjorden mister Forbindelsen med Vesterhavet, saa vil dog den store indbringende, stærkt stigende Indtægt af Aalefiskeriet ved Russer i den vestlige Del af Fjorden sikkert forsvinde, naar Aalen ikke kan slippe ud i Vesterhavet, og ligeledes vil Fiskerne lide Tab ved Fiskeriet paa andre Fisk. Det er derfor efter min Mening meget ædrueligt regnet, og det nævnte Tal vil angive det mindste Tab, der overhovedet kan være Tale om. Man maa desuden være klar over, at ved Foranstaltninger af saa indgribende Natur vil Staten paadrage sig et stort juridisk Erstatningsansvar ikke blot overfor disse Fiskere, men overhovedet overfor de Byer og Egne, der har sat sig i betydelig Gæld, efter at man nu med stor Bekostning har faaet uddybet Limfjorden. Limfjordskommissionens Betænkning gik derfor absolut ud paa at fraaade Dæmningsanlægget ved Odde-sund, men derimod at henlede Opmærksomheden paa, hvilken Betydning selve Kanalen havde for de vestlige Dele af Limfjorden for Fiskeriet og for Samkvemet med Omverdenen. Og efter at vi havde faaet det Skøn, at de Arbejder, der var gjorte for at beskytte Tangen og stabilisere Løbet, egentlig var lykkedes ret godt, havde vi ogsaa Haab om, at det skulde kunne lykkes yderligere at faa stabiliseret Forholdene ved Thyborøn, og henstillede, som det flere Gange er berørt af den ærede Minister og andre ærede